

Gemeente van Jezus Christus,

Dit is een bijzondere dienst waarin het missionaire werk centraal staat. En we hebben er al veel over gehoord. Maar nu wil ik met u kijken naar de basis. Het fundament van het hele missionaire werk. Hier vertelt de Bijbel ons over. En in het gedeelte dat we net lezen uit het evangelie van Lucas komt dat op een bijzondere manier samen. Het is het verhaal van de uitzending van de 72 leerlingen... Het is het verhaal van de kerk, ook de Ontmoetingskerk. Vanmiddag wil ik stilstaan bij drie onderwerpen: De missie, de boodschap en de motivatie. De missie, de boodschap en de motivatie.

Allereerst dus de missie. De eerste hoofdstukken van Lucas staan in het teken van de vraag: 'wie is Jezus?' We leren Jezus kennen als de Messias, de Zoon van God... In hoofdstuk 9 begint de blik te verschuiven. Jezus gaat op weg naar Jeruzalem en het thema van het Bijbelboek stapt over van de vraag 'wie is Jezus?' naar de vraag: als Jezus inderdaad de Messias is, wat betekent dat dan voor ons?

En hier in Lucas 10 zien we daar een onderdeel van: als volgelingen van Jezus hebben wij een missie. We lezen: 'Daarna stelde de Heer tweeënzeventig anderen aan, die Hij twee aan twee voor zich uit zond'. Ze worden uitgezonden, zending, in het Latijn missio > missie. De 72 krijgen een missie.

Wat is die missie? Hier in hoofdstuk 10 en ook in hoofdstuk 9 waar de 12 discipelen worden uitgezonden is dat duidelijk: Het Koninkrijk van God verkondigen en de zieken te genezen. Dat waren ook precies de dingen die Jezus deed. Vertellen over God, het Koninkrijk van God verkondigen en zieken genezen, heling breken in een gebroken wereld. Het zijn geen twee verschillende missies, het is één missie. Vertellen over Gods liefde en Gods liefde in de praktijk brengen, juist bij gebroken, zieke en beschadigde mensen. Het overlapt en het loopt in elkaar over. Vertellen over Jezus en Zijn liefde doen. In hoofdstuk 9 is dit de missie voor de 12 discipelen, in hoofdstuk 10 voor de 72 anderen.

De 72... Je voelt misschien wel al aan: dat is niet zomaar een getal. En dat is het ook niet. In de tijd van Jezus was er een zeer belangrijke Griekse vertaling van het Oude Testament. De Septuaginta. Vrijwel zonder uitzondering als er in het Nieuwe Testament wordt geciteerd uit het Oude Testament gebruikt de schrijver daarvoor de tekst van de Septuaginta. En in Genesis 10 in de Septuaginta staan alle toenmalig bekende volken genoemd... Het zijn er 72... Enige ander plek in de Bijbel waar het getal 72 belangrijk is... Even een korte zijweg: Als u mee las uit de Herziene Statenvertaling dan leest u hier in Lucas 10 over zeventig mensen. Dat is een vroegchristelijke aanpassing van de tekst om het aantal in lijn te brengen met het aantal volken in de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst van Genesis 10. Daar gaat het over 70 volken... Einde zijweg... 72 of 70 leerlingen die worden uitgezonden. Hetzelfde aantal als de volken in Genesis 10. De boodschap is: iedereen is geroepen om mee te doen met de missie. Niemand uitgezonderd.

Als we alleen Lucas 9 zouden hebben, de uitzending van de 12 discipelen, dan zouden we kunnen zeggen: missie... Dat is alleen voor de betaalde professionals... Of missie dat is alleen voor mensen van het kernteam... Zij doen al die geweldige dingen... En ze doen het vast heel goed... Maar het is niet mijn taak, het is hun taak... Maar hier in hoofdstuk 10... 72 mensen, alle volken... Iedereen, niemand uitgezonderd... De missie is ook voor jou... We worden allemaal op weg gestuurd...

Ik vind dat Paulus het heel mooi verwoord in Efeze 2: 'Want Hij is het die ons gemaakt heeft tot wat wij nu zijn: in Christus Jezus geschapen om de weg te gaan van de goede daden die God heeft voorbereid.' God heeft ons gemaakt, om de weg te gaan van de goede daden die God heeft voorbereid. Met andere woorden. Wie jij bent... Je ervaringen, je vreugde, je verdriet... Je achtergrond, je opleiding, je werk, jouw gaven en talenten... Wie jij bent... Zo kun jij bepaalde goede daden doen... Die anderen dus misschien niet kunnen doen... Denk daar eens over na... Er zijn mensen aan wie alleen jij heling kan brengen in hun gebrokenheid... Er zijn er waarvoor jij bij uitstek de juiste persoon bent om aan hen over Jezus te vertellen... Er zijn behoeftige handen die alleen jij kan vasthouden... Jezus roept ook jou op om mee te doen aan de missie... Aan Zijn missie. Dat mag ook ontspannend werken... We doen het niet alleen. Jezus is projectleider en wij werken mee.

Het tweede: iedereen die in Jezus gelooft heeft niet alleen een missie, maar heeft ook een boodschap. In Lucas 10 gaat het meerdere keren over de opdracht om mensen te vertellen over het Koninkrijk van God... Het is de boodschap van Jezus Christus. Daar mee samen gaat dus ook de naastenliefde. Verder in dit Bijbelhoofdstuk wordt dat nog eens onderstreept door de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. Maar de boodschap van en over Jezus Christus is ook van wezenlijk belang. Er staat: 'Wie naar jullie luistert, luistert naar Mij, en wie jullie afwijst, wijst Mij af. En wie Mij afwijst, wijst Hem af die Mij gezonden heeft.'

Niet in Lucas 10 maar op andere plekken in de Bijbel wordt de boodschap van Jezus Christus evangelie genoemd. Jezus zelf gebruikt het woord evangelie en ook de vroege kerk en wij gebruiken dat woord. En als jij het woord evangelie hoort dan denk je waarschijnlijk ook al snel aan de goede boodschap van het christelijk geloof. Maar in de tijd van Jezus was de betekenis veel breder. Zo hebben we bijvoorbeeld een tekst waarin staat: 'Dit is het begin van het evangelie van Caesar Augustus'. Dat is wat het woord evangelie betekende. Wat is evangelie? Het is de aankondiging, het nieuws van een grote historische gebeurtenis die invloed heeft op iedereen. Het leven zal niet meer hetzelfde zijn nu dit is gebeurd. Augustus is keizer geworden. Dat heeft gevolgen voor iedereen. Je kunt niet zeggen: het is niet mijn keizer... Nee... Gevolgen voor iedereen. Zo ook het evangelie van Jezus Christus.

We lezen: 'De tweeënzeventig keerden vol vreugde terug en zeiden: 'Heer, zelfs de demonen onderwerpen zich aan ons bij het horen van uw naam.' Hij zei tegen hen: 'Ik heb Satan als een lichtflits uit de hemel zien vallen!' Er is veel discussie over deze woorden van Jezus. Wat bedoelt Hij precies? En over wanneer gaat dat? Gebeurde het tijdens die uitzending? Is het de toekomst die komen zal? Is dit al millennia geleden gebeurd? Die vragen zullen waarschijnlijk ook wel geleefd hebben bij de leerlingen. Maar belangrijker is wat Jezus met deze woorden impliceert. Hij heeft het onvoorstelbare gezien. Hij heeft gezien wat geen mensenoog zich zelfs maar kan voorstellen. Jezus is niet zomaar een mens, Jezus is God... Onderdeel van de triniteit...

Als Jezus zomaar een mens was geweest dan was de boodschap van Hem niet meer geweest dan advies: dit is hoe je kunt leven. Dit is hoe je God kunt vinden. Dit is het goede... En dan denk je... Hmm... Interessant... Doe ik er wat mee? Of niet? Neem ik er een gedeelte van over? Maar als Jezus is wie Hij zegt te zijn... Als Hij satan uit de hemel heeft zien vallen... Als de boodschap van Jezus Christus evangelie is... Dan verandert het alles... Dan is dit een boodschap die heel je leven verandert... Verandert ten goede... Want het is God zelf die het je geeft...

Onderdeel van de missie is om de boodschap te vertellen... Maar het zou zomaar kunnen dat je hier aarzelingen voelt. Het voelt misschien ongepast om in onze huidige cultuur over je eigen geloof te vertellen. Om ernaar te verlangen dat anderen ook in Jezus gaan geloven...

In onze cultuur wordt vaak geloofd dat geloof thuis hoort achter de voordeur, en er wordt geloofd dat je dat niet hoort te delen met een ander... Maar ook dat is geloof. Het is het geloof van het secularisme. En waarom zou dat geloof mij opgedrongen mogen worden zodat ik mijn geloof niet kan uitoefenen. Ik geloof dat het beste voor mijn medemens is als ik hem of haar over Jezus vertel... Anderen geloven dat het het beste is dat ik niet over mijn geloof spreek... Waarom zouden zij bij voorbaat al het gelijk van hun geloof moeten krijgen? Dat is oneerlijk. Daar moet je met elkaar over kunnen praten. En natuurlijk: de ander iets opdringen wat hij of zij niet wil is niet goed. Maar een eerlijk hart tot hart gesprek over wat christenen geloven moet niet bij voorbaat onmogelijk worden gemaakt. Onze huidige cultuur lijkt gelukkig hier ook steeds meer ruimte aan te willen geven. Dat is mooi, dat is iets om dankbaar voor te zijn.

Zeker ook als je bedenkt wat het geloof, wat het evangelie inhoudt. Je kunt het vergelijken met iemand die in een gevangenis zit. Een plek van kommer en kwel. De gevangene heeft het moeilijk. En natuurlijk is het dan belangrijk om er voor die persoon te zijn, te helpen, het lijden te verzachten... Maar weet je wat het evangelie is? Dat is de sleutel van de cel... Door het geloof kan die persoon bevrijdt worden, bevrijdt van de zonde, bevrijdt van het kwaad... Het zou absurd zijn als je tegen die gevangene zegt, ik houd van je, ik wil je helpen, maar die persoon niet de sleutel te geven... Geef de sleutel, verspreid de boodschap... Elke gelovige heeft een missie, met de boodschap en Jezus geeft ons ook de juiste motivatie...

De juiste motivatie. Want er zijn goede redenen waarom veel mensen het spannend vonden om met christenen over het geloof te spreken. Dat heeft alles met negatieve ervaringen te maken. En daarvan ligt de verantwoordelijkheid bij de christenen en vindt vaak zijn bron in de verkeerde motivatie. De verkeerde motivatie is vernietigend...

De 72 komen terug bij Jezus en zeggen vol vreugde: 'Heer, zelfs de demonen onderwerpen zich aan ons bij het horen van uw naam.' Je denkt misschien: wow! Wat bijzonder, geweldige geloofservaring! Natuurlijk zijn jullie blij! Maar Jezus zegt iets heel anders: 'Verheug je er echter niet over dat de geesten zich aan jullie onderwerpen, maar verheug je omdat jullie naam in de hemel opgetekend is.' Jezus zegt: ik vind jullie vreugde maar niks... Ik vind de bron van jullie energie, de kracht van jullie inzet, jullie motivatie niet goed...

Wat gaat hier mis... Het is natuurlijk prachtig wat er gebeurt... Mensen worden gered, er gebeuren geweldige dingen. Dat leidt tot grote vreugde. Denk ook aan Lucas 15, de vreugde die er is in de hemel wanneer verloren mensen worden teruggevonden. Daar is niets mis mee. Waar ligt hier het probleem: 'Heer, zelfs de demonen onderwerpen zich aan ons bij het horen van uw naam.' Onderwerpen zich aan ons... Kijk eens wat wij bereiken... De eigenwaarde wordt gekoppeld aan het succes van de missie... En dat heeft allerlei kwalijke gevolgen...

Als de missie veel vrucht draagt: kijk eens hoe geweldig het gaat. Kijk eens hoe geweldig wij zijn. Wij doen er toe, wij zijn belangrijk... En Christus wordt vergeten... En de missie draagt nooit alleen maar vrucht... Er is ook strijd, tegenslag. Het is niet voor niets dat Jezus zegt: 'Ik zend jullie als lammeren onder de wolven.' Dat brengt moeilijkheden met zich mee... Maar als jouw vreugde in de missie gekoppeld is aan het succes van de missie... Aan jouw gevoel van eigenwaarde... Dan ga je lijden...

Wanneer je veel tijd aan de ander besteedt, maar hij of zij komt niet tot geloof... Dan zie je dat als een gefaalde relatie... Je wordt misschien wel boos op die ander, je raakt teleurgesteld... De mensen moeten naar je luisteren, moeten je geloven, want anders tast dat jouw zelfbeeld aan... Je verliest als jij hen niet wilt... En de mensen die wel gaan geloven... Dat zijn jouw overwinningen, jouw succesverhalen, jouw trots... Je wilt het niet verliezen en dus zet je alles op alles om hen voor jezelf te houden... Je wordt manipulatief... De verkeerde motivatie. Het draait om jezelf, om je eigenwaarde... En dat breekt je op...

Jezus zegt: 'Verheug je er echter niet over dat de geesten zich aan jullie onderwerpen, maar verheug je omdat jullie naam in de hemel opgetekend is.' In de tijd van Jezus waren er lijsten van steden en regio's waar de namen van de meest belangrijke inwoners op waren geschreven. De gewone man of vrouw stond daar niet op. Maar als je belangrijk was, iemand was waar men tegen op kon kijken... Dan stond jouw naam opgetekend op die lijst. Je telde mee, je deed er toe, je hoorde er helemaal bij... Dat was slechts voor een klein deel van de bevolking... Van de meeste mensen werd de naam nooit opgeschreven, ze deden er niet toe...

'verheug je omdat jullie naam in de hemel opgetekend is.' Dit vind ik zo mooi... Proef je het... Je naam is in de hemel opgetekend. God kent jou... Je hoort er bij... Je bent een burger van het Koninkrijk van God... En je naam is opgetekend. Het is al gebeurd, verleden tijd, het ligt vast. Dit is een groot verschil met de andere godsdiensten van de wereld. Die zeggen allemaal: je moet dit doen, dit bereiken, zo zijn... En dan is het nog afwachten, maar als het goed genoeg is komt het goed... In het christelijk geloof is dit een zekerheid: jullie namen zijn opgetekend in de hemel. Je hoort er al, je woont er. Niet omdat jij het verdiend hebt, maar omdat Christus het verdiend heeft. Dit is de bron van vreugde, dit is de juiste motivatie.

En dat ligt buiten jezelf. Jij hebt het niet verdiend, het is je gegeven. Geef het door. Dit prachtige, dit vreugdevolle... Geef het door... Niet om voor jezelf mensen te winnen, maar om mensen over Christus te vertellen... Niet met de angst en de mogelijke teleurstelling dat het niet zal lukken, dat jij zal falen... Maar met de zekerheid dat jouw naam al is opgetekend door het geloof in Jezus Christus. Jij doet er toe. Meer dan we ons in de leven kunnen voorstellen. Jij doet er toe, dankzij Christus. Jouw naam staat opgeschreven. Reden tot grote vreugde. En die vreugde wil je delen, wil je over vertellen, meedoen aan de missie... En als de ander tot geloof komt, we kunnen onze vreugde met hem of haar delen. De vreugde groeit... Komt de ander niet tot geloof, dat is jammer, maar het tast mijn vreugde niet aan. Het is geen persoonlijk verlies, want mijn naam staat al opgeschreven in de hemel.

De missie, de boodschap en de motivatie. Het vindt allemaal zijn bron in Jezus Christus onze Heer. Hij is het die onze namen heeft opgeschreven, met als inkt Zijn eigen bloed. Hij geeft ons alles. Bron van oneindig grote vreugde. Ken jij die vreugde? Als je het nog niet kent... Ga dan naar Jezus, zoek Hem, ga Hem geloven... Laat je vervullen met die prachtige blijdschap... Ken jij die vreugde al wel? Mooi he, schitterend... Hou het niet voor jezelf, deel het uit. Halleluja, amen.

Met eventuele reacties op deze preek kunt u terecht bij ds. Stefan Honing. stefanhoning@gmail.com of 06-48883410